

عنوان مقاله:

تطابق ظهور ملکی با حقیقت ملکوتی قرآن

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 22، شماره 87 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی خراسانی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

سیدرضا اسحاق نیا - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

قابطه دانشمندان مسلمان بر اساس دلالت آیات قرآن و بر پایه مبانی علمی، القای معانی والفاظ قرآن را الهی دانسته اند. در مقابل، دیدگاه شاذی تنها القای حقیقت وحی و معانی آنرا از سوی خدا، و گزینش الفاظ و واژگان وحیرا از سوی پیامبر می داند. به اقتضای این نظر، شخصیت پیامبر، تاریخ زندگی و احوال روحی او اعم از غم و شادی، در چگونگیانتخاب گزاره ها و واژگان وحی و اوج و حضيض آیات تاثیر گذار است. در این میان، معدودی قایل شده اند که برای قابل فهم کردن حقیقت متعالی وحی به اذهان مردم، پیامبر به ناچار در مواردی از دانش رایج در جامعه خود استفاده کرده است؛ دانسته هایی کهچه بسا در ادوار بعدی و بر اساس پیشرفت علم بطلان آنها به اثبات رسیده است؛ در حالی که وی تنها مامور ابلاغ وحی الهی بوده است. در این مقاله تبیین می شود که قرآن همانند همه موجودات عالم، مراتبی دارد که این مراتب کاملاً با یکدیگر تطابق دارند و در نتیجه، مرحله لفظی و ملکی قرآن بازتاب دهنده مرتبه ملکوتی آن است و بر مبنای اصلانطباق در همه مراحل، چیزی جز حق و صدق وجود ندارد. البته با این لحاظ که قرآنکلام وحی است و حقیقتی مستقل از وجود طبیعی پیامبر (ص) دارد.

کلمات کلیدی:

قرآن، رسول خدا (ص)، وحیانی بودن الفاظ قرآن، عوالم ثلاث، تطابق عوالم، ظاهر و باطن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/836230>

